

Răsfată-mă ca pe o pianină

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mi-e dor să ningă-ncet, să lași zăpada
Să-mi șteargă ochii cu năframa ta,
La poarta unui vers să poposească
Un ren și tu-mbrăcată-n catifea

Să-ntinzi bagheta albă, fermecată,
Din sania ce-noată prin nămeți
Și să transformi magia-n sărbătoare,
Să-mi sari în brațe și să mă răsfеți

Întocmai ca pe-o zveltă pianină,
Cu degetele lungi pe omoplați,
Să se aprindă-n brad câte-o lumină
Când mușc din sâinii mici și aromați.

- Când voi veni sub neagra pelerină
Îmi voi plia aripile și-apoi,
Voi despleti din cârlionți lumină
Și voi lăsa să curgă între noi

Mai multe nopți de basm, orientale,
Să mă descoperi goală sub caftan,
Și-alunecând peste mătasea pielii
Să treci prin mine ca un uragan.

Eu să-ți ating ușor claviatura,
Andante să vibrezi în la major,
Când timpului îi vom uita măsura
Iubirea să ne fie dirijor.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif